

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku S. M.
przy uczestnictwie H. M.
o podział majątku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 15 maja 2012 r., sygn. akt V Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2. nie obciąża uczestniczki postępowania kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz wnioskodawcy.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów
- zachodzi nieważność postępowania
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna uczestniczki postępowania H. M. od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 15 maja 2012 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na nieważność postępowania, jej oczywistą zasadność oraz występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazane przez skarżącą podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzą.

Brak jest podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania z powodu okoliczności wskazanych przez skarżącą, skoro na rozprawie w dniu 2 grudnia 2011 r., po jej otwarciu na nowo na posiedzeniu wyznaczonym na publikację postanowienia, skarżąca złożyła oświadczenie, że „nie widzi konieczności przeprowadzenia rozprawy w obecności swojego pełnomocnika”.

Twierdzenie o istnieniu przesłanki do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z powodu jej oczywistej zasadności, nie znajduje natomiast dostatecznego uzasadnienia w świetle argumentacji przytoczonej w tym zakresie przez skarżącą. W judykaturze utrwalone jest stanowisko, że oczywista zasadność

skargi kasacyjnej ma miejsce jedynie wówczas, gdy bez dokonania głębszej analizy dla przeciętnego prawnika jest oczywiste, że podstawy skargi zasługują na uwzględnienie, a zatem ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i przesądza to o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi. Dla takiej oceny stanowisko przedstawione przez skarżącą nie daje zaś podstaw.

Powoływanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga odpowiedniego sformułowania tego zagadnienia, wskazania przepisów prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawienia argumentacji jurystycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz istotności tego zagadnienia. Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego o znaczeniu uniwersalnym, musi mieć jednocześnie także znaczenie dla sposobu rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało.

Argumentacja prawna powołana przez skarżącą w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz przedmiot przedstawionych zagadnień dotyczących rozumienia pojęcia ważnych powodów na gruncie art. 43 § 2 k.r.o. oraz relacji między art. 6 k.c. i art. 684 k.p.c. i istnienia podstaw do przyjęcia nieważności postępowania po ponownym otwarciu przewodu sądowego pod nieobecność pełnomocnika strony, nie pozwala zaś przyjąć, aby zagadnienia te mogły- z punktu widzenia okoliczności rozstrzyganej sprawy - być uznane za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych względów orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

jw